

kunne fremføres det synspunkt, at colaholdige drikke og andre læskedrikke direkte konkurrerer med hinanden eller kan erstatte hinanden. Man mener imidlertid på grundlag af erfaringerne i GATT fra tidligere sager af lignende art, at der ikke i GATT vil kunne opnås fornøden tilslutning til at underkende det danske standpunkt.

2. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der ved en ændring som den i lovforslag nr. 49, paragraf 7, foreslåede, hvorefter der efter ordene „colaholdige varer“ indføres ordene „og lignende“, må antages at indtræffe en ændring i afgiftsbestemmelsens overensstemmelse med GATT-overenskomsten, bemærkes, at de fra departementet for told- og forbrugsafgifter i sagens anledning modtagne oplysninger viser, at den nylig fremkomne drikkevarer „Cofola“ må anses

for at udgøre en i GATT-overenskomstens forstand til colaholdige drikke svarende vare. En ændring, som åbner mulighed for at pålægge „Cofola“ samme afgift som colaholdige varer, vil derfor være nødvendig for at kunne bevare afgiftsbestemmelsens overensstemmelse med GATT-overenskomstens artikel III, paragraf 2, første sætning.

Med hensyn til overensstemmelsen med GATT-overenskomstens artikel III, paragraf 2, anden sætning, går udenrigsministeriet ud fra, at ændringen kun tager sigte på sådanne drikke, hvor det ved en konkret undersøgelse kan fastslås, at de ligesom de colaholdige drikke indeholder koffein el. lignende stimulerende midler. Det vil dog muligvis være hensigtsmæssigt for at undgå enhver tvivl om ændringens rækkevidde, at dette søges nærmere præciseret.

F. M.

N. Svenningsen.

Departementet for told- og forbrugsafgifter.
